

Sygn. akt *XII K 110//23*

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Beata Adameczyk – Łabuda

Protokolant: Urszula Urbańska

przy udziale prokuratora: Roberta Skawińskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 września 2023 r.

sprawy **R. P. (P.)**

urodzonego w dniu (...) w S., syna K. i E. z domu P., skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) **Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 26 kwietnia 2010 r., sygn. akt II K 109/09**, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu 3 czerwca 2004 r., za który wymierzono mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. orzeczono karę grzywny w wymiarze 90 (dziewięćdziesiąt) stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) zł; postanowieniem z dnia 07 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy w Łowiczu na podstawie art. 152 k.k.w., art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. postanowił warunkowo zawiesić na okres 5 (pięciu) lat wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Łowiczu sygn. akt II K 109/09 i oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, ostatecznie postanowieniem z dnia 06 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Pruszkowie zarządził wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Łowiczu sygn. akt II K 109/09 w dniu 18 czerwca 2010 r. wykonano karę grzywny; skazany karę pozbawienia wolności odbywa od 17 kwietnia 2018 r.

2) **Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 grudnia 2013 r., sygn. akt VIII K 205/13**, za czyny:

- z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., popełniony w bliżej nieustalonym okresie czasu od dnia 28 grudnia 2012 r. do dnia 04 stycznia 2013 r., za który wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) zł

- z art. 284 § 2 k.k., popełniony w bliżej nieustalonym okresie czasu od dnia 09 listopada 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2013 r., za który wymierzono skazanemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) zł; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w liczbie 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) zł; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat; postanowieniem z dnia 09 lutego 2017 r. zarządzono wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt VIII K 205/13; kara łączna grzywny została wykonana w dniu 18 czerwca 2014 r.; skazany karę łączną pozbawienia wolności odbywać ma od dnia 29 marca 2022 r. do 28 marca 2024 r.;

3) **Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 4 marca 2014 r., sygn. akt II K 1425/13**, za czyn z art. 284 § 2 k.k., popełniony w dniu 25 maja 2013 r., za który wymierzono skazanemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności

warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat, postanowieniem z dnia 28 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim zarządził wobec skazanego wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie tego Sądu o sygn. akt II K 1425/13; kara ta nie została dotychczas odbyta;

4) **Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 13 marca 2014 r., sygn. akt III K 1050/13**, za czyn z art. 284 § 2 k.k., popełniony w dniu 28 marca 2013 r., za który wymierzono skazanemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat; na podstawie art. 33 § 1-3 k.k. wymierzono skazanemu karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) zł każda; postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 19 maja 2017 r., sygn. akt III Ko 1100/17 zarządził wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego R. P., kara grzywny została wykonana w dniu 04 listopada 2014r.;

5) **Sądu Rejonowego w Jaworznie z dnia 20 maja 2014 r., sygn. akt II K 95/14**, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 12 października 2012 r., za który wymierzono karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. orzeczoną karę pozbawienia wolności wobec R. P. warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat próby,

6) **Sądu Rejonowego w Sochaczewie z dnia 15 lutego 2016 r., sygn. akt II K 124/15**, za czyn z art. 279 § 1 k.k., popełniony 15/16 maja 2014 r. za który wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 19 stycznia 2018 r. sygn. II Ko 1467/17 Sąd Rejonowy w Sochaczewie na podstawie art. 152 § 1 k.k.w. w zw. z art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wobec skazanego wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sochaczewie w sprawie sygn. akt II K 124/15 na okres 3 (trzech) lat próby i oddał skazanego pod dozór kuratora w okresie próby;

7) **wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 lutego 2019 r., sygn. akt XVIII K 203/18** zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 września 2019 r., sygn. akt. II AKa 131/19, połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 26 kwietnia 2010 r., sygn. akt II K 109/09, Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 grudnia 2013 r., sygn. akt VIII K 205/13, Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 4 marca 2014 r., sygn. akt II K 1425/13, Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 13 marca 2014 r., sygn. akt III K 1050/13 oraz Sądu Rejonowego w Sochaczewie z dnia 15 lutego 2016 r., sygn. akt II K 124/15 i wymierzono skazanemu karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności zaliczając skazanemu na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 21 października 2013 r. do dnia 8 listopada 2013 r. oraz od dnia 17 kwietnia 2018 r. do dnia 13 września 2019r. ;

8) **Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 31 stycznia 2023 r., sygn. akt. II K 135/21**, za czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., popełniony w okresie od 4 maja 2011 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r., za który wymierzono skazanemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

orzeka:

na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1.07.2015 r. do dnia 24.06.2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. rozwiązuje karę łączną, orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 lutego 2019 r., sygn. akt. XVIII K 203/18, a następnie łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 26 kwietnia 2010 r., sygn. akt II K 109/09, wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 grudnia 2013 r., sygn. akt VIII K 205/13, wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 4 marca 2014 r., sygn. akt II K 1425/13, wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 13 marca 2014 r., sygn. akt III K 1050/13, wyrokiem Sądu Rejonowego w Sochaczewie z dnia 15 lutego 2016 r., sygn. akt II K 124/15 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 31 stycznia 2023 r., sygn. akt. II K 135/21 i wymierza skazanemu R. P. karę łączną 6 /sześć/ lat i 8 /osiem/ miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu R. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 21 października 2013 r. do dnia 8 listopada 2013 r. oraz od dnia 17 kwietnia 2018 r. do dnia 10 października 2023 r.;

w pozostałej części połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego karę pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworznie w sprawie o sygn. akt. II K 95/14 oraz w zakresie kary grzywny wymierzonej wyrokami Sądu Rejonowego w Łowiczu w sprawie o sygn. akt. sygn. akt II K 109/09, Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. akt VIII K 205/13 i Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III K 1050/13;

na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UWŁ	Sygnatura akt	XII K 110/23	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można wypełnić część 3–8 formularza			
<u>USTALENIE FAKTÓW</u>			
<u>Wyroki wydane wobec skazanego</u>			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	Sąd Rejonowy w Łowiczu	26 kwietnia 2010 r.	II K 109/09
2.	Sąd Okręgowy w Warszawie	23 grudnia 2013 r.	VIII K 205/13
3.	Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim	4 marca 2014 r.	II K 1425/13

4.	Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu	13 marca 2014 r.	III K 1050/13
5.	Sąd Rejonowy w Jaworznie	20 maja 2014 r.	II K 95/14
6.	Sąd Rejonowy w Sochaczewie	15 lutego 2016 r.	II K 124/15
7.	Sąd Okręgowy w Warszawie	13 lutego 2019 r.	XVIII K 203/18
8.	Sąd Rejonowy w Pruszkowie	31 stycznia 2023 r.	II K 135/21

<u>1.2. Inne fakty</u>			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
	Dotychczasowe zachowanie skazanego i jego postawa podczas odbywania kary pozbawienia wolności.	Opinia o skazanym	k. 80-81
Zaświadczenie dokonywanych przelewach bankowych	o k. 8-9, k. 94-95		
Zaświadczenie zatrudnieniu	o k. 10, k. 93, k. 106-107		
Informacja o programach resocjalizacyjnych	k. 11		
	Wielokrotna karalność	Karta karna	k. 125-128

1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
	brak		

<u>Ocena Dowodów</u>		
<u>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.2.1.	Wyroki, dane o karalności, opinia o skazanym, zaświadczenia i informacje	Dokumenty pochodziły od uprawnionych podmiotów, przyjęły właściwą formę, ich rzetelność nie była kwestionowana w toku procesu, żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń co do ich treści ani też Sąd nie powziął wątpliwości co do ich autentyczności.
<u>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</u> <u>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
<u>PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ</u>		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu

1.	Sąd Rejonowy w Łowiczu, 26 kwietnia 2010 r., sygn. akt II K 109/09	Kara 2 lat pozbawienia wolności
2.	Sąd Okręgowy w Warszawie, 23 grudnia 2013 r., sygn. akt VIII K 205/13	Kara 2 lat pozbawienia wolności
3.	Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim, 4 marca 2014 r., sygn. akt II K 1425/13	Kara 2 lat pozbawienia wolności
4.	Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, 13 marca 2014 r., sygn. akt III K 1050/13	Kara 2 lat pozbawienia wolności
5.	Sąd Rejonowy w Sochaczewie, 15 lutego 2016 r., sygn. akt II K 124/15	Kara 1 roku pozbawienia wolności
6.	Sąd Rejonowy w Pruszkowie, 31 stycznia 2023 r., sygn. akt II K 135/21	Kara 10 miesięcy pozbawienia wolności
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
Sąd w oparciu o przepis art. 4 k.k. dokonał oceny stanu prawnego pod kątem zastosowania wobec skazanego względniejszych przepisów prawnych. Na wstępie wskazać należy, że Sąd nie miał możliwości wydania przez Sąd wyroku łącznego w oparciu o przepisy obowiązujące w chwili orzekania, albowiem zgodnie z art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z		

wystąpieniem COVID-19, przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. po dniu 24 czerwca 2020 roku, a po 24 czerwca 2020 roku orzeczono wobec R. P. jedną karę przez Sąd Rejonowy w Pruszkowie, w dniu 31 stycznia 2023 r., w sprawie o sygn. akt II K 135/21, a nie co najmniej dwie kary podlegające połączeniu. Wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd orzekł na podstawie przepisów Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 24 czerwca 2020 r. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie należy stosować przedmiotowe przepisy, gdyż są one względniejsze dla skazanego (art. 4 § 1 k.k. - jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy). Stosownie do treści art. 85 k.k. obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 24 czerwca 2020 r., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części. Art. 86 § 1 k.k. stanowił natomiast, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. W przypadku skazanego R. P., węzłem kary łącznej pozbawienia

wolności mogły być objęte kary jednostkowe połączone uprzednim wyrokiem łącznym (wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 lutego 2019 r., sygn. akt XVIII K 203/18), tj. kary orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 26 kwietnia 2010 r., sygn. akt II K 109/09, Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 grudnia 2013 r., sygn. akt VIII K 205/13, Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 4 marca 2014 r., sygn. akt II K 1425/13, Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 13 marca 2014 r., sygn. akt III K 1050/13, Sądu Rejonowego w Sochaczewie z dnia 15 lutego 2016 r., sygn. akt II K 124/15, jak również kara orzeczona wyrokiem najnowszym – wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 31 stycznia 2023 r., sygn. akt II K 135/21. Należało przy tym rozwiązać poprzednią karę łączną, jako że wraz z uprawomocnieniem się nowego wyroku łącznego uprzedni wyrok łączny (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 lutego 2019 r., sygn. akt XVIII K 203/18), zgodnie z art. 575 § 1 k.p.k., utraci moc – a zatem połączenie wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 31 stycznia 2023 r. w sprawie o sygn. akt II K 135/21 z wyrokiem, który tym samym utraciłby moc, stanowiłoby fikcję prawną. Mając jednak na uwadze okoliczność, że czyny popełnione zostały przed dniem 1 lipca 2015 r., zaś jeden z wyroków uprawomocnił się w roku 2023, Sąd badał sytuację R. P. również w oparciu o przepisy obowiązujące w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. oraz w brzmieniu od 24 czerwca 2020 r. Biorąc pod uwagę przepisy obowiązujące przed 1 lipca 2015 r., Sąd mógłby połączyć wyroki oznaczone w punkcie 1.1.

niniejszego uzasadnienia numerami 2, 3, 4, 5 i 8. Możliwy wymiar kary w przypadku kary pozbawienia wolności wynosiłby wtedy od 2 lat do 7 lat i 8 miesięcy, zaś grzywny od 180 do 230 stawek dziennych przy wysokości stawki określonej na nowo, nie większej niż 20 zł. Należy przy tym pamiętać, iż poza orzecznym w ten sposób wyrokiem łącznym skazanemu pozostałaby do wykonania oddzielnie kara 2 lat pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 26 kwietnia 2010 r., sygn. akt II K 109/09.

Natomiast odnośnie przepisów obowiązujących od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 24 czerwca 2020 r., kara łączna obejmuje jedynie karę pozbawienia wolności (z uwagi na wykonanie wszystkich kar jednostkowych grzywny) w wymiarze od 2 lat pozbawienia wolności do 9 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Z uwagi na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 kwietnia 2019 r. w sprawie K 14/17 (OTK-A 2019/18, Dz.U.2019/858, www.trybunal.gov.pl) wedle, którego „Art. 86 § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600, z późn. zm.) w zakresie, w jakim różnicuje sytuacje osób, wobec których zastosowanie miała już wcześniej instytucja kary łącznej, od osób, co do których ta instytucja zastosowania nie miała, w ten sposób, że umożliwia w stosunku do tej pierwszej kategorii osób podwyższenie dolnej granicy kary łącznej, a także orzeczenie kary rodzajowo surowszej, tj. kary 25 lat pozbawienia wolności, jest niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.”

jako dolna granica wymiaru kary łącznej nie została przyjęta kara łączna z wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, a najsurowsza z kar tworzących uprzednio węzeł tej kary łącznej czyli kara 2 lat pozbawienia wolności. Zważyć tu jednak należy, iż w przypadku zastosowania przepisów tzw. „środkowych” (od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 24 czerwca 2020 r.) po wykonaniu wyroku łącznego skazany R. P. nie będzie już musiał wykonywać żadnego innego wyroku (w przeciwieństwie do stanu prawnego sprzed 1 lipca 2015 r., gdzie miałby do wykonania jeszcze 2 lata pozbawienia wolności), nie ma też potrzeby wydawania kary łącznej grzywny, bowiem została wykonana. Biorąc zatem pod uwagę powyższe okoliczności, uznać należy, iż suma wszystkich orzeczonych kar pozbawienia wolności byłaby niższa przy zastosowaniu przepisów „środkowych”, co jest niewątpliwie z korzyścią dla skazanego. Ponadto, biorąc pod uwagę możliwe zaliczenia okresów rzeczywistego pozbawienia wolności, skazany mógłby już w stosunkowo niedługim czasie odzyskać wolność, w przeciwieństwie do stanu prawnego sprzed 1 lipca 2015 r., w którym – jak wspomniano – pozostałaby mu do wykonania jeszcze kara 2 lat pozbawienia wolności. Po uwzględnieniu wszystkich wskazanych powyżej okoliczności i dokładnej analizie sytuacji skazanego przy trzech ww. stanach prawnych, Sąd uznał, iż w przypadku R. P. najkorzystniejsze będzie zastosowanie przepisów Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 24 czerwca 2020 r.

<u>WYMIAR KARY</u>	
Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej	
<p>Orzekając w przedmiocie wymiaru kary, Sąd kierował się treścią art. 86 § 1 k.k. oraz wszystkimi okolicznościami, które miały wpływ na jej ukształtowanie. W myśl obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 24 czerwca 2020 r. art. 86 § 1 k.k., Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.</p> <p>Sąd, wymierzając R. P. karę, zastosował zasadę asperacji (wymiar kary w granicach od jednostkowej kary najsurowszej do sumy kar jednostkowych), a zatem możliwe było wymierzenie kary pozbawienia wolności w przedziale 2 lata – 9 lat i 10 miesięcy, zatem Sąd wymierzył skazanemu karę 6 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, biorąc pod uwagę, że wymierzenie kary na zasadzie absorpcji może nastąpić tylko w sytuacji wyjątkowej. Zastosowanie jej może mieć zatem miejsce w wypadku, gdy skazany prezentuje postawę nie tyle poprawną, a wręcz wyróżniającą, zatem nie może być szczególnie premiowany, gdyż jest sprawcą popełniającym większą liczbę przestępstw. Tymczasem spośród okoliczności, które negatywnie wpłynęły na wymiar kary łącznej, sąd uwzględnił wielokrotną</p>	

karalność R. P. za czyny przeciwko mieniu, jednokrotną karalność za czyn przeciwko wiarygodności dokumentów - co stanowi dostateczny argument, by uznać, że jest on osobą zdemoralizowaną i nie zasługuje na nadzwyczajny bonus w postaci zastosowania zasady absorpcji. Nadto deklaruje przynależność do podkultury przestępczej, jakkolwiek nie przejawia na tym tle negatywnych zachowań. Mimo powyższego, zdaniem Sądu nie zachodzą także przesłanki do kumulacji kar - szczególnie przez wzgląd na treść opinii o skazanym czy przedłożonych zaświadczeń o zatrudnieniu skazanego, o dokonywanych przez niego przelewach bankowych i o programach resocjalizacyjnych, w których brał udział, a które zawierają pozytywne aspekty dotyczące zachowania skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej, dające wyraz chociażby w nagradzaniu osadzonego czy krytycznym stosunku do popełnionych przestępstw. W ocenie Sądu, kara łączna winna być wymierzona na zasadzie asperacji, z uwzględnieniem potrzeby kształtowania świadomości prawnej skazanego w pożądanym dla społeczeństwa kierunku, co jednak wobec długotrwałego uchylania się przez skazanego od odbycia kary wymaga odpowiedniego w dłuższym czasie resocjalizacyjnego oddziaływania, którym skazany, jak wynika z opinii jest zainteresowany i chętnie uczestniczy we wszelkich oddziaływaniach resocjalizacyjnych.

Wymiar Środka karnego

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego		
<u>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym</u>		
Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Na podstawie art. 577 na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu R. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 21 października 2013 r. do dnia 8 listopada 2013 r. oraz od dnia 17 kwietnia 2018 r. do dnia 10 października 2023 r.	
III	Sąd orzekł, iż w pozostałej części połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.	
IV	Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego karę pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworznie w sprawie o sygn. akt II K 95/14 oraz w zakresie kary grzywny wymierzonej wyrokami Sądu Rejonowego w Łowiczu w sprawie o sygn. akt II K 109/09, Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. akt VIII K 205/13 i Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III K 1050/13.	

<u>Koszty procesu</u>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa, uznając, że skazany ma ograniczone możliwości zarobkowania oraz nie posiada oszczędności.

<u>PODPIS</u>